

SANDGÄRDEGLIMT 2014.1

Högt ärade hemmansägare i Harstena by och projektpartner på Sandgärdet.

I dagarna har vi skärvårdare begåvats med ett glimrande tecken på att vi strävar åt ett håll som har den biologiska vetenskapens stöd och siktar mot den professionella landskapsvårdens framkant. En pärla.

Desslikes kan den aktuella pärlan ses som ett hoppfullt tecken på att allt inte är mörker i den svenska gymnasievärlden. Vad gäller förtjusningen?

Det gäller en uppsats producerad av gymnasisten Kajsa Olausson i Lagmansgymnasiet i Vara läsåret 2012/13 i klass NV3 då hon läste Miljövårdskunskap under handledning av Rutger Staff. Dess titel är **BIOLOGISK MÅNGFALD**

Människan en viktig faktor

Positiva kaskadeffekter av mänsklig närvaro i det svenska ekosystemet

av

KAJSA OLANDERSSON

Med företal av professor Urban Emanuelsson

Du finner uppsatsen om du går in på www.lagmansnaturesida.se. Om du inte skulle vilja läsa alla de nära 50 sidorna tillråds du i vilket fall att läsa professor Urban Emanuelssons företal och bläddra genom illustrationerna. Då får du snudda vid en lustfylld resa i en mycket märklig ung dams sällskap. Märklig är man om man som gymnasist tagit till sig och begripit vår mest framstående landskapsvårdares teser om sambandet mellan mänsklig odling d v s kultur och biologi. Ett samband som varje landskapsvårdare värd namnet måste förstå.

Vi skärvårdare i Gryt har lärt oss av den praktiska erfarenheten att skärgårdens biologiska värden och landskap är resultatet av en multiplikation. Den geologiska och biologiska grunden går igen skärbornas bruk ger ett kulturlandskap. Emanuelsson har visat varför det är så och hur produkten uppkommit och bland annat publicerat sina fynd i sin mäktiga skrift om Europeiska Kulturlandskap. Kajsa har under sin lärares ledning insupit, förstått och tagit till sig budskapet. Det som vi med friskare mod än någonsin nu kan tillämpa, då vi vill utveckla dess kvarvarande hemman till den excellence som dessa hemman har förutsättningar att framträda i. Det känns som denna utvecklingsinsats är en kär skyldighet mot våra strävsamma föregångare men främst mot skärgårdens och barnbarnens framtid. Bläddra och njut.

Per Gräslund